

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 september 2018 met nummer RvVb/UDN/1819/0021
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0854/UDN

Verzoekende partij	de nv HENSMANS vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Uitbreidingstraat 2
Verwerende partij	de VLAAMSE REGERING vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Deborah SMETS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 augustus 2018 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 augustus 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 1 februari 2018 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft het verzoek ingediend door de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer, tot opheffing van de milieuvergunningen van de verzoekende partij ingewilligd en volgende milieuvergunningen verleend aan de verzoekende partij voor de exploitatie van een inrichting voor het sorteren en mechanisch behandelen van schroot met inrichtingsnummer 20171013-0019, op de percelen gelegen te 1651 Beersel, Heideveld 2, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie A, nr. 106A2, opgeheven:

- *Besluit van de deputatie Vlaams-Brabant van 29 april 1999 (nr. D/PMVC/99A05/24059;*
- *Besluit van de deputatie Vlaams-Brabant van 10 juni 2004 (nr. D/PMVC/04B02/00841);*
- *Besluit van de deputatie Vlaams-Brabant van 13 januari 2005 (nr. D/A45/04J11/02757);*
- *Besluit van de deputatie Vlaams-Brabant van 8 januari 2009 (nr. D/PMVC/08110/11856)”*

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het administratief dossier in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 4 september 2018.

Advocaat Bert VAN WEERDT loco advocaat Gregory VERHELST voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Deborah SMET voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij is exploitant van een inrichting vergund voor de opslag, sorteren en mechanische behandeling van schroot, de opslag en sortering van afgedankte loodstartbatterijen, de opslag van 50 ton afgedankte elektrische en elektronische apparaten (IAEEA) en de opslag van gedepollueerde wrakken.

Voor de exploitatie van deze inrichting zijn vier milieuvergunningen afgeleverd door de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van respectievelijk 29 april 1999 (nr. D/PMVC/99A05/24059, 10 juni 2004 (nr. D/PMVC/04B02/00841), 13 januari 2005 (nr. D/A45/04J11/02757) en 8 januari 2009 (nr. D/PMVC/08I10/11856).

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 deels in industriegebied, deels in natuurgebied en deels in agrarisch gebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg 'Industriezone Heideveld – De Gijseleer' goedgekeurd op 21 november 1998, in een bedrijventone met polyvalent karakter.

Sinds de aanvang van de exploitatie worden herhaaldelijk vaststellingen, processen-verbaal en aanmaningen opgesteld door de milieu-inspectie wegens inbreuken op de milieuregelgeving.

Op 1 februari 2008 beslist de deputatie om de vordering tot schorsing van de milieuvergunningen niet in te willigen.

Hierna vinden opnieuw veelvuldige vaststellingen plaats.

Op 26 september 2012 worden bestuurlijke maatregelen bevolen. Hierna volgen opnieuw diverse vaststellingen.

Aan de verzoekende partij wordt ook een alternatieve bestuurlijke geldboete opgelegd wegens schending van de lozingsnormen voor haar bedrijfsafvalwater, waartegen zij beroep aantekent. Met een arrest van 23 januari 2015 met nummer MHHC-15/2-VK wordt de administratieve geldboete verminderd wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Op 4 september 2017 doet de toezichthouder van de afdeling Operationeel Waterbeheer van de VMM vaststellingen over een milieumisdrijf in verband met waterverontreiniging (proces-verbaal van 5 oktober 2017). Op 26 september 2017 stelt de gewestelijke toezichthouder van de afdeling Handhaving vast dat de milieuvergunning wordt overtreden.

Op 8 september 2017 legt de VMM bestuurlijke maatregelen op naar aanleiding van "een lozing van olieachtige producten" door "nalatig onderhoud van de KWS-afscheider".

De Afdeling Operationeel Waterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij doet op 5 oktober 2017 een voorstel tot opheffing van de milieuvergunningen van de verzoekende partij.

Op 13 november 2017 legt het Departement Omgeving, afdeling Handhaving (milieu-inspectie Vlaams-Brabant) nieuwe bestuurlijke maatregelen op, waarvan enkele met dwangsom.

De verzoekende partij stelt hiertegen beroep in. Op 8 maart 2018 beslist de Vlaamse minister van Omgeving om het beroep deels gegrond te verklaren en de bestuurlijke maatregelen te hervormen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel adviseert wat betreft de opheffing op 13 december 2017 gunstig.

Het Departement Omgeving, afdeling Handhaving, adviseert op 30 november 2017 gunstig.

OVAM adviseert op 14 november 2017 gunstig.

De Vlaamse Milieumaatschappij, Dienst Milieuvergunningen, adviseert op 22 december 2017 gunstig.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer, adviseert op 13 december 2017 gunstig.

Na de hoorzitting op 1 februari 2018, beslist de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 1 februari 2018 om het verzoek tot opheffing van de milieuvergunningen in te willigen en de milieuvergunningen op te heffen. De deputatie beslist:

“...

In het kader van dit voorstel tot opheffing werden diverse adviezen uitgebracht. Deze bevestigen allemaal de ernst van de feiten en de nalatigheid van de exploitant. Volgende motivering kan daarom ook aangebracht worden.

Ondanks de hierboven vermelde reeks van opgelegde aanmaningen en bestuurlijke maatregelen laat de exploitant het na om de nodige corrigerende acties te nemen om te voldoen aan de voorschriften die eigen zijn aan de uitbating van een afvalverwerkende inrichting. Bestuurlijke maatregelen zijn er namelijk op gericht een einde te stellen aan een milieumisdrijf, de gevolgen ervan geheel of gedeeltelijk ongedaan te maken en herhaling ervan te voorkomen. De naleving van deze maatregelen is bijgevolg essentieel om de negatieve impact van het milieumisdrijf te remediëren en naar de toekomst toe te vermijden. De opgelegde bestuurlijke maatregelen, die een ultiem middel vormen om normconformiteit te bewerkstelligen, zijn in dit geval geen aanleiding geweest voor de exploitant om zijn gedrag structureel te veranderen. Hieruit moet besloten worden dat deze exploitant op systematische en langdurige wijze de milieuregelgeving overtreedt.

Het uitoefenen van intensief toezicht resulteerde in het verleden misschien wel in een verbeterde bedrijfsvoering en in inspanningen om de milieuregelgeving na te leven. Hierbij dient evenwel onmiddellijk opgemerkt te worden dat er terug een kentering optrad eenmaal de handhavingsinspanning normaliseerde. Dit betekent dat de exploitant niet op structurele wijze gehoor geeft aan de aanmaningen. Bovendien geeft het kortstondig correct uitvoeren van de activiteiten aan dat het mogelijk is om op deze wijze te handelen. Er kan dus niet worden aangehaald dat het technisch of economisch onmogelijk is om de geldende wetgeving te respecteren.

De omvang van de schade is betekenisvol en zeer moeilijk te herstellen. Sinds de aanvang van de activiteiten is reeds een bodem- en grondwatersanering uitgevoerd. Sedertdien is de

werkwijze van exploiteren niet gewijzigd zodat het aannemelijk is dat er opnieuw een dreiging op bodem- en grondwaterverontreiniging is aangezien het opvangbekken niet vloeistofdicht is. Door het nog langer dulden van deze toestand wordt niet alleen het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden maar komt, ten opzichte van de uitbaters van analoge afvalstoffen verwerkende inrichtingen die zich wel de nodige moeite getroosten om de vigerende wetgeving na te leven, ook het gelijkheidsbeginsel ernstig in het gedrang.

Doordat de overtreder het misdrijf in professioneel verband heeft gepleegd en bovendien door het niet tijdig investeren in milieuzorg wordt de concurrentie vervalst ten aanzien van bedrijven die wel de nodige inspanningen leveren om de milieuregels na te leven.

De toezichthouders van de afdeling Handhaving vrezen bovendien dat de exploitant geen gevolg zal geven aan een eventuele opheffing en hebben daarom naar aanleiding van de vaststellingen van 26 september 2017 een bijkomende bestuurlijke maatregel in combinatie met een bestuurlijke dwangsom opgelegd aan de exploitant.

De overwegingen in acht genomen wordt het voorstel tot opheffing van de milieuvergunningen van Hensmans NV bijgetreden omwille van:

- de ernst van de vaststellingen die ontoelaatbare significant schadelijke effecten op de Zenne, het watersysteem en het milieu teweegbrengen;

de ondermaatse bedrijfsvoering die zorgt voor een negatieve impact op het milieu en het systematisch hervallen hierin;

het herhaaldelijk overtreden van de milieuhygiënewetgeving;

het niet naleven van de ondertussen veelvuldig opgelegde ambtelijke maatregelen;

de zeer geringe bereidheid tot een definitieve bijsturing van de problematische bedrijfsvoering.

Tijdens de hoorzitting werden er een aantal stukken door de exploitant neergelegd waaruit zou moeten blijken dat men wel gehoor heeft gegeven aan de bestuurlijke maatregelen en men bereid is om de milieuwetgeving nu wel na te leven. Zo is er intussen een milieucoördinator aangesteld, is er een nieuwe opslagtank voor mazout, het aanwezige personeel is gesensibiliseerd om het afval beter te sorteren en om beschadigingen aan de kraan te voorkomen. Intussen is de oprand van het bufferbekken hersteld en wordt het regelmatig leeggemaakt (afvoerbewijzen zijn toegevoegd). Ook de KWS-afscheider is gereinigd en zal driemaandelijks geïnspecteerd worden. De zone van 15 m rond de Zenne zal volledig vrij gehouden worden en het afval op de onverharde terreingedeelten is opgeruimd. De registratie IHM en het herstellen van de vloeistofdichte vloer zijn nog in uitvoering.

Zoals uit de historiek van het bedrijf blijkt, treedt er tijdelijk een verbeterde bedrijfsvoering op wanneer er zeer nauwgezet toezicht is en er intensief handhavingsinspanningen worden geleverd. Zoals eerder gesteld is de exploitant er zelfs na zware sancties niet in geslaagd om structureel een werkwijze te hanteren om dergelijke overtredingen en bijkomende problemen te vermijden. In het verleden is het bedrijf er ook niet toe gekomen om een langere periode volledig conform de regels uit te baten, zelfs niet onder toezicht van een milieucoördinator. Globaal genomen kan er ook niet van een verbetering in de bedrijfsvoering gesproken worden. Integendeel de laatst vastgestelde overtreding, namelijk de illegale lozing van zwaar vervuild afvalwater, kan als bijzonder ernstig beschouwd worden. Er zijn nu inderdaad een aantal maatregelen genomen die deels tegemoet komen aan de vastgestelde overtredingen. Echter een duidelijk plan van aanpak met concrete termijnen, met ingebouwde controlemechanismen waaruit zou kunnen blijken dat het bedrijf nu definitief correct zal gaan uitbaten is niet bezorgd. In het verleden werden vaak dezelfde maatregelen voorgesteld en tijdelijk uitgevoerd, maar telkens opnieuw herviel men in een slechte bedrijfsvoering. De toestand van het bufferbekken geeft momenteel absoluut geen zekerheid dat er geen lozing meer is naar het oppervlaktewater of de bodem, De manier waarop het water nu wordt afgevoerd gebeurt trouwens niet volgens de vereiste methodes. Door het veelvuldig hervallen in een ondermaatse bedrijfsvoering worden deze genomen maatregelen niet als voldoende beschouwd om het voorstel tot opheffing niet in te willigen.

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 31 maart 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

OVAM adviseert op 22 mei 2018 het volgende: *“gebaseerd op bovenstaande elementen kan de OVAM, voor wat betreft de afval- en materialenaspecten, akkoord gaan met de voorgestelde acties evenals met de reeds uitgevoerde acties”*.

De afdeling Gebiedsontwikkeling, omgevingsplanning en – projecten adviseert op 12 juni 2019 gunstig.

De VMM, team Watertoets adviseert op 14 juni 2018 gunstig.

De VMM, afdeling Ecologisch Toezicht, adviseert op 14 juni 2018 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel adviseert op 20 juni 2018 gunstig.

De verzoekende partij werd gehoord tijdens de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie op 6 juli 2018.

Na de hoorzitting van 6 juli 2018, adviseert de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie op 6 juli 2018 om dit beroep ongegrond te verklaren, het voorstel tot opheffing van de milieuvergunningen in te willigen, en de milieuvergunning op te heffen. Zij adviseert:

“...

Overwegende dat de exploitant een actieplan heeft opgemaakt in kader van de opgelegd bestuurlijke maatregelen van 13 november 2017; dat dit actieplan met uitvoeringstermijnen is opgenomen in het beroepsschrift;

Overwegende dat op 15 december 2017 een milieucoördinator is aangesteld;

Overwegende dat een nieuwe dubbelwandige houder met verdeelslang is aangekocht en geplaatst; dat de keuring voor de eerste indienstname is gebeurd op 10 januari 2018 (datum attest 6 februari 2018);

Overwegende dat in het actieplan is opgenomen dat beschadigd witgoed en witgoed niet meer zal worden aanvaard en indien het accidenteel wordt aangetroffen, het apart zal worden gehouden; dat de kraanman instructies heeft gekregen om voorzichtig te werk te gaan met betrekking tot AEEA zodat het niet beschadigd wordt; dat beschadigd witgoed geregistreerd wordt in een calamiteitenregister; dat tijdens een plaatsbezoek van een adviesverlener van de Gebiedsontwikkeling, omgevingsplanning en –projecten – Milieu op 8 juni 2018 werd vastgesteld dat een aantal koelkasten in de loods apart waren opgesteld; dat er geen recupercontainer voorzien was, zoals nochtans opgenomen in het actieplan; dat de exploitant aangeeft dat er vaak elektrische apparaten voor de poort worden gedumpt door sluikestorters; dat er in het actieplan is opgenomen dat er geen beschadigd AEEA zou worden aanvaard; dat kon worden vastgesteld dat tussen het net aangevoerde metaal een half beschadigde elektrische oven en een dampkap aanwezig was; dat het aanvoeren van metalen nochtans onder toezicht gebeurt;

Overwegende dat de KWS-afscheider driemaandelijks visueel geïnspecteerd wordt; dat de uitvoering van deze inspecties wordt bijgehouden in een logboek; dat het opvolgen van deze driemaandelijkse inspectie gebeurt door de milieucoördinator;

Overwegende dat de aquadrains werden gereinigd op 15 november 2017; dat wordt gevraagd aan de firma die de KWS-afscheider reinigt om ook de aquadrains te reinigen; dat op 9 maart 2018 en 6 juni 2018 de KWS-afscheider is gereinigd en een deel van het water uit het bufferbekken is afgevoerd;

Overwegende dat de rand van het bufferbekken is hersteld in februari 2018;

Overwegende dat op 5 september 2017 de lozing is stopgezet; dat het verontreinigd hemelwater tijdig wordt afgevoerd; dat momenteel de aanvraag voor een lozingsvergunning onderzocht wordt; dat de werken om het bufferbekken vloeistofdicht te maken in uitvoering zijn; dat wordt onderzocht hoe dit het best kan gebeuren;

Overwegende dat de brandstof uit de oude weegbrug-put is verwijderd op 15 december 2017 en op 2 januari 2018; dat de put na het reinigen is dichtgemaakt;

Overwegende dat de zone van 15m langs de Zenne is opgeruimd op 14 december 2017 en op 2 januari 2018; dat een betere terreinafscherming met betonblokken wordt onderzocht;

Overwegende dat het afval is verwijderd uit de andere onverharde zones; dat iedere vrijdagmiddag het terrein machinaal en manueel wordt geruimd;

Overwegende dat de noodzaak om zich te laten registreren als inzamelaar, handelaar en makelaar in afvalstoffen wordt onderzocht;

Overwegende dat offertes werden aangevraagd voor het vloeistofdicht maken van de betonnen vloer; dat volgens de milieucoördinator het beton alleen oppervlakkig is gebroken; dat er na de bodemsanering van 2010 een nieuwe beton is aangelegd van circa 30 cm dik met daaronder een folie; dat de vloeistofdichtheid echter moeilijk is aan te tonen;

Overwegende dat recent (8 december 2017, 17 januari 2018 en 24 januari 2018) door de toezichthouder is vastgesteld dat personen op het bedrijfsterrein AEEA aan het demonteren waren zonder de nodige vergunningen; dat ook het uitgesorteerd schroot AEEA bevat; dat is vastgesteld dat in uitvoering van de bestuurlijke maatregel het verontreinigd hemelwater is afgevoerd; dat dit deels is gebeurd door een niet-erkende inzamelaar, handelaar of makelaar van afvalstoffen;

dat niet voor alle vrachten correcte documenten kunnen worden voorgelegd; dat de vrachten deels naar een verwerker zijn afgevoerd die alleen septisch materiaal mag aanvaarden; dat de Eural-codes van de afgevoerde vloeibare afvalstoffen op de documenten niet in overeenstemming zijn met de werkelijk afgevoerde afvalstof; dat hieruit blijkt dat niet aan de opgelegd bestuurlijke maatregelen wordt voldaan;

Overwegende dat uit bovenstaande blijkt dat er vanaf de start van de exploitatie in 1999 zeer veel inbreuken zijn vastgesteld; dat de exploitant nalaat om op structurele wijze acties te ondernemen ondanks de talrijke processen-verbaal, aanmaningen, bestuurlijke maatregelen en opgelegd bodemsaneringen; dat de exploitant weldegelijk op de hoogte was van de lozingsproblematiek en toch verder hemelwater, verontreinigd met onder andere koolwaterstoffen, prioritair gevaarlijke stoffen en diverse metalen, heeft geloosd; dat zelfs tijdens de procedure tegen de opheffing van de milieuvergunningen bijkomende inbreuken werden vastgesteld; dat dergelijke situatie niet langer kunnen worden aanvaard;

8. ALGEMENE CONCLUSIE: beroep ongegrond, besluit bevestigen

Overwegende dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door het aangevraagde project, mits naleving van de vergunningsvoorwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en het bestreden besluit te bevestigen;

...

De verwerende partij verklaart het beroep op 22 augustus 2018 ongegrond en heft de vier vergunningen van de verzoekende partij op. De verwerende partij beslist:

“ ...

Overwegende dat de toezichthouder van de afdeling Handhaving van het departement omgeving doorheen de exploitatiejaren meerdere inbreuken heeft vastgesteld en verschillende processen-verbaal heeft opgemaakt tegen het bedrijf;

Overwegende dat de toezichthouder van de afdeling Operationeel Waterbeheer van de VMM in het jaar 2017 eveneens inbreuken heeft vastgesteld en processen-verbaal heeft opgemaakt tegen het bedrijf;

Overwegende dat er sinds 28 oktober 1999, zijnde de start van de exploitatie, een 25-tal vaststellingen zijn gedaan door een toezichthouder waarbij inbreuken, onregelmatigheden of tekortkomingen werden vastgesteld, zeven aanmaningen en twaalf processen-verbaal zijn opgesteld en tweemaal een bestuurlijke maatregel werd opgelegd; dat tegen de laatste bestuurlijke maatregel van 13 oktober 2017 de exploitant beroep heeft ingediend; dat het beroep deels gegrond is verklaard op 8 maart 2018 waarbij, om procedurele of juridisch-technische redenen, de dwangsommen gekoppeld aan de bestuurlijke maatregelen, opgelegd op 25 september 2012, werden geschrapt; dat inhoudelijk geen wijzigen werden aangebracht aan de bestuurlijk maatregelen van 13 oktober 2017 met bijhorende termijnen en dwangsommen; dat de bestuurlijke maatregelen van 25 september 2012 ook nog steeds van toepassing zijn aangezien deze nog niet zijn opgeheven;

Overwegende dat er zes inspecties werden uitgevoerd waarbij er geen tekortkomingen werden vastgesteld;

Overwegende dat de exploitatie sinds 1999 actief is op dit perceel; dat in 2010 een bodemsaneringsproject is opgesteld naar aanleiding van overschrijdingen van de bodemsaneringsnorm voor arseen, minerale olie en koper, die al werden vastgesteld in 2005; dat deze bodemverontreiniging gelinkt is aan de activiteiten van het bedrijf; dat de bodemsaneringswerken zijn gestart maar nog niet zijn afgerond; dat naar aanleiding van de vaststellingen er eind 2017 door de OVAM gevraagd werd om een nieuw beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren tegen ten laatste 1 mei 2018 omdat er degelijke aanwijzingen zijn dat er nieuwe bodemverontreiniging is; dat de exploitant niet tijdig heeft gereageerd op deze vraag van de OVAM;

Overwegende dat de exploitant de vaststellingen van de toezichthouder van de VMM van 4 september 2017, die aan de basis liggen van het verzoek tot opheffing, in vraag stelt; dat de volgende vaststellingen zijn opgenomen in het proces-verbaal nr. 28 van 5 oktober 2017 naar aanleiding van de op 4 september 2017 gedane vaststellingen:

op de Zenne zijn duidelijke olieachtige vlekken te zien die snel met het water meedrijven; uit een buis die in de Zenne loost en uit het talud grenzend aan het terrein van de nv Hensmans komt, lekt een olieachtige stof die naar de Zenne loopt; ter hoogte van de lozingsbuis in de Zenne is het talud doordrongen van een olieachtige vloeistof; dit is natuurgebied;

de buis naar de Zenne is deels gevuld met diverse smeerachtige stoffen waaruit kan besloten worden dat de praktijk al langer aan de hand is;

in het regenwaterbekken, waaruit een buis vertrekt naar de Zenne, bevindt zich water, een olieachtige vloeistof, smeerachtig slib en diverse afvalstoffen kunststofbuizen en onherkenbare vaste stoffen, drankblikjes);

op de muren van het bekken is een verkleuring te zien die aangeeft dat het niveau hoger heeft gestaan; ook olie op de overhangende planten wijst hierop;

langs de muur van het opvangbekken ter hoogte van de plaats waar de oprand van het bekken weg is, is duidelijk verkleuring te zien dat erop wijst dat langs deze weg olieachtige producten in het bekken terecht zijn gekomen;

- de KM-afscheider bevat een grote hoeveelheid van een smeerachtige substantie; het laatste reinigingsattest van de KWS-afscheider dateert van 2014;

- er zijn diverse olievlekken te zien op de betonnen vloer en er is een motorblok aanwezig waaruit olie loopt;
- er zijn diverse afvalstoffen aanwezig op plaatsen waar het niet hoort, zoals op de onverharde bodem langs de Zenne;
- een analyse van het water uit het regenwaterbekken dat naar de Zenne afvoert, toont aan dat er een enorme hoeveelheid koolwaterstoffen aanwezig is; er zijn overschrijdingen van het Indelingscriterium, zoals vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1 van titel II van het VLAREM, vastgesteld voor zilver, arseen, barium, cadmium (prioritair gevaarlijke stof), kobalt, chroom, koper, molybdeen, nikkel (prioritaire stof), lood (prioritaire stof), seleen, tin, titanium, uranium, vanadium en zink met een maximale overschrijding van 52 keer het indelingscriterium voor kobalt; er zijn overschrijdingen van de rapportagegrens, vastgelegd in artikel 4 van bijlage 4.2.5.2 van titel II van het VLAREM, vastgesteld van gevaarlijke stoffen die conform artikel 4.2.6.1, §3 en §4, van titel II van het VLAREM niet mogen worden geloosd, zoals 1,2,4- en 1,3,5-trimethylbenzeen; dat deze vaststellingen objectief zijn en bijgevolg niet tendentieus, zoals de beroepsindiener beweert;

Overwegende dat de exploitant stelt dat hij niet op de hoogte was van de lozingsproblematiek of van een probleem met de afvoer van het potentieel verontreinigd hemelwater; dat op 2 december 2003 werd vastgesteld dat de KWS-afscheider niet regelmatig werd gereinigd (PV van 5 december 2003); dat op 22 maart 2004 is vastgesteld dat het bekken na de KWS-afscheider schroot, ander afval zoals plastic en veel slib bevat (PV van 29 maart 2004); dat in de milieuvergunning van 10 juni 2004 is opgenomen dat er geen afvalwater meer geloosd zou worden in de Zenne en dat de olieafscheider en de bezinkput regelmatig geledigd worden door een gespecialiseerde firma; dat op 2 april 2008 is vastgesteld dat het hele terrein besmeurd is met olie en er zich een drijflaag olie op het regenwaterbekken bevindt; dat in de milieuvergunning van 8 januari 2009 wordt opgemerkt dat de aanwezige betonverharding op het terrein op verschillende plaatsen zichtbaar beschadigd is en niet meer vloeistofdicht is; dat op 21 juni 2011 is vastgesteld dat het bedrijf de olievlekken niet systematisch opruimt; dat op 11 oktober 2011 de toezichthouder vragen heeft gesteld met betrekking tot de afwatering van het terrein; dat op 11 december 2011 nog geen afwateringsplan werd bezorgd; dat op 28 februari 2012 is vastgesteld dat de exploitant de volgende stoffen loost zonder dat hiervoor in de milieuvergunning een lozingsnorm werd verkregen: zwevende stoffen, cadmium, chroom, koper, kwik, lood, zink, barium, kobalt, vanadium, PCB's nrs. 28, 52, 101, 118, 138, 153, 180 en de som van de zeven voorgaande PCB's (PV 28 februari 2012); dat op 25 februari 2016 bij een staalname uit het bufferbekken blijkt dat de volgende stoffen voorkomen in concentraties hoger dan wat is toegelaten voor lozing: som PCB's, arseen, cadmium, chroom, lood, nikkel, zink, aluminium, barium, kobalt, titaan, vanadium, biologisch zuurstofverbruik, chemisch zuurstofverbruik, vaste stoffen in suspensie en PCE extraheerbare stoffen; dat geen proces-verbaal is opgesteld aangezien de exploitant aangeeft dat er niet meer zal geloosd worden maar dat het afvalwater zal worden afgevoerd; dat bij de vaststellingen naar aanleiding van de verontreiniging van de Zenne is gebleken dat de exploitant toch nog verder loost; dat gelet op de bovenstaande vaststellingen, het duidelijk is dat de exploitant reeds lange tijd op de hoogte is van het feit dat de lozing van het verontreinigd hemelwater uit het opvangbekken in oppervlaktewater niet in overeenstemming is met de voorwaarden van het VLAREM;

Overwegende dat de afdeling Handhaving van het departement Omgeving in haar advies van 30 november 2017 aan de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant tijdens de procedure in eerste aanleg stelde:

dat de voorwaarden met betrekking tot de opslag en verwerking van afvalstoffen niet nageleefd worden aangezien AEEA samen met schroot wordt verkocht, omdat dit een grotere marktwaarde heeft dan indien het zou worden afgevoerd via het reguliere circuit; dat door het niet-uitsorteren van het AEEA en het niet-naleven van de technische voorschriften, de aanwezige verontreinigende stoffen (PCB's en CFK-houdende koelgassen) kunnen verspreid worden in het leefmilieu; dat de aanwezigheid van PCB's en zware metalen in het afvalwater is vastgesteld;

- dat door de gelekte olie de kans op verontreiniging van bodem en grondwater reëel is, gelet op de minimale reinigingsfrequentie van de KWS-afscheider; dat het bedrijfsafvalwater wordt opgevangen in een opvangbekken dat geen waarborgen biedt naar vloeistofdichtheid;

- dat de periodieke keuring van de brandstofhouders niet wordt gerespecteerd;

- dat de exploitant gedurende lange tijd heeft nagelaten om een milieuoördinator aan te stellen;

- dat de exploitant, ondanks de opgelegde aanmaning en bestuurlijke maatregelen, nalaat corrigerende acties te nemen op een structurele wijze;

- dat sedert de aanvang van de activiteiten al een bodem- en grondwatersanering is uitgevoerd; dat daarna de werkwijze van exploiteren niet is gewijzigd zodat opnieuw bodem- en grondwaterverontreiniging aannemelijk is;

- dat het nog langer dulden van deze toestand niet alleen de beginselen van behoorlijk bestuur zou schenden maar dat ten opzichte van uitbaters van gelijkaardige Inrichtingen, het gelijkheidsbeginsel ernstig in het gedrang komt;

Overwegende dat de exploitant een actieplan heeft opgemaakt in het kader van de opgelegde bestuurlijke maatregelen van 13 november 2017; dat dit actieplan met uitvoeringstermijnen is opgenomen in het beroepschrift;

Overwegende dat op 15 december 2017 een milieuoördinator is aangesteld;

Overwegende dat een nieuwe dubbelwandige houder met verdeelslang is aangekocht en geplaatst; dat de keuring voor de eerste indienstname is gebeurd op 10 januari 2018 (datum attest 6 februari 2018);

Overwegende dat in het actieplan is opgenomen dat beschadigd witgoed en bruingoed niet meer zal worden aanvaard en indien het accidenteel wordt aangetroffen, het apart zal worden gehouden; dat de kraanman instructies heeft gekregen om voorzichtig te werk te gaan met betrekking tot AEEA zodat het niet beschadigd wordt; dat beschadigd witgoed geregistreerd wordt in een calamiteitenregister; dat tijdens een plaatsbezoek van een adviesverlener van de afdeling GOP (Milieu) op 8 juni 2018 werd vastgesteld dat een aantal koelkasten in de loods apart waren opgesteld; dat er geen Recupel-container voorzien was, zoals nochtans opgenomen in het actieplan; dat de exploitant aangeeft dat er vaak elektrische apparaten voor de poort worden gedumpt door sluikestorters; dat er in het actieplan is opgenomen dat er geen beschadigd AEEA zou worden aanvaard; dat kon worden vastgesteld dat tussen het net aangevoerde metaal een half beschadigde elektrische oven en een dampkap aanwezig waren; dat het aanvoeren van metalen nochtans onder toezicht gebeurd;

Overwegende dat de KWS-afscheider driemaandelijks visueel geïnspecteerd wordt; dat de uitvoering van deze inspecties wordt bijgehouden in een logboek; dat het opvolgen van deze driemaandelijkse inspectie gebeurd door de milieuoördinator;

Overwegende dat de aquadrains werden gereinigd op 15 november 2017; dat wordt gevraagd aan de firma die de KWS-afscheider reinigt, om ook de aquadrains te reinigen; dat op 9 maart 2018 en 6 juni 2018 de KWS-afscheider is gereinigd en een deel van het water uit het bufferbekken is afgevoerd;

Overwegende dat de rand van het bufferbekken is hersteld in februari 2018;

Overwegende dat op 5 september 2017 de lozing is stopgezet; dat het verontreinigd hemelwater tijdig wordt afgevoerd; dat momenteel de aanvraag voor een lozingsvergunning onderzocht wordt; dat de werken om het bufferbekken vloeistofdicht te maken in uitvoering zijn; dat wordt onderzocht hoe dit het best kan gebeuren;

Overwegende dat de brandstof uit de oude weegbrugput is verwijderd op 15 december 2017 en op 2 januari 2018; dat de put na het reinigen is dichtgemaakt;

Overwegende dat de zone van 15 m langs de Zenne is opgeruimd op 14 december 2017 en op 2 januari 2018; dat een betere terreinafscherming met betonblokken wordt onderzocht;

Overwegende dat het afval is verwijderd uit de andere onverharde zones; dat iedere vrijdagmiddag het terrein machinaal en manueel wordt geruimd;

Overwegende dat de noodzaak om zich te laten registreren als inzamelaar, handelaar en makelaar in afvalstoffen wordt onderzocht;

Overwegende dat offertes werden aangevraagd voor het vloeistofdicht maken van de betonnen vloer; dat volgens de milieucoördinator het beton alleen oppervlakkig is gebroken; dat er na de bodemsanering van 2010 een nieuwe beton is aangelegd van circa 30 cm dik met daaronder een folie; dat de vloeistofdichtheid echter moeilijk is aan te tonen;

Overwegende dat recent (8 december 2017, 17 januari 2018 en 24 januari 2018) door de toezichthouder is vastgesteld dat personen op het bedrijfsterrein AEEA aan het demonteren waren zonder de nodige vergunningen; dat ook het uitgesorteerde schroot AEEA bevat; dat is vastgesteld dat in uitvoering van de bestuurlijke maatregel het verontreinigd hemelwater is afgevoerd; dat dit deels is gebeurd door een niet-erkende inzamelaar, handelaar of makelaar van afvalstoffen; dat niet voor alle vrachten correcte documenten kunnen worden voorgelegd; dat de vrachten deels naar een verwerker zijn afgevoerd die alleen septisch materiaal mag aanvaarden; dat de Eural-codes van de afgevoerde vloeibare afvalstoffen op de documenten niet in overeenstemming zijn met de werkelijk afgevoerde afvalstof; dat hieruit blijkt dat niet aan de opgelegde bestuurlijke maatregelen wordt voldaan;

Overwegende dat uit bovenstaande blijkt dat er vanaf de start van de exploitatie in 1999 zeer veel inbreuken zijn vastgesteld; dat de exploitant nalaat om op structurele wijze acties te ondernemen ondanks de talrijke processen-verbaal, aanmaningen, bestuurlijke maatregelen en opgelegde bodemsaneringen; dat de exploitant weldegelijk op de hoogte was van de lozingsproblematiek; dat hemelwater, verontreinigd met onder andere koolwaterstoffen, prioritair gevaarlijke stoffen en diverse metalen, alsnog werden geloosd; dat ook tijdens de procedure tegen de opheffing van de milieuvergunningen bijkomende inbreuken werden vastgesteld; dat dergelijke situatie niet langer kan worden aanvaard;

Overwegende dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door het aangevraagde project, mits naleving van de vergunningsvoorwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en het bestreden besluit te bevestigen,

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering niet.

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken.

De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Op grond van artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Ernstige middelen – enig middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het enig middel de schending in van de artikelen 92 en 93 van het Omgevingsvergunningsdecreet, van artikel 16.4.8 DABM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), van het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en uit ontstentenis van de juridisch en feitelijk juridische grondslag.

De verzoekende partij stelt dat duidelijk uit de bestreden beslissing moet blijken waarom precies voor de zwaarste maatregel wordt geopteerd. Een vergunning kan slechts worden geschorst indien vaststaat dat de exploitant op relatief korte termijn en mits de nodige aanpassings- of saneringswerken niet in staat is om de milieuvoorwaarden na te leven; een opheffing kan enkel verantwoord worden indien een naleving van de milieuvoorwaarden niet meer mogelijk is.

De verzoekende partij schetst de maatregelen die zij heeft genomen na het opleggen van de bestuurlijke maatregelen door de VMM op 8 september 2017. De verzoekende partij wijst op het gebrek aan riolering zodat het hemelwater niet op een andere wijze kunnen worden afgevoerd dan met een bufferbekken. Hierop werd een KWS-afscheiding geïnstalleerd.

De lozingsbuis naar de Zenne was al afgesloten door de civiele bescherming. Door de bestuurlijke maatregel van 8 september 2017 dient het hemelwater te worden opgevangen en afgevoerd door een gespecialiseerde firma. Dit vergt de nodige inspanningen van de verzoekende partij.

De verzoekende partij wijst op de bespreking met de VMM over een aanvraag om toch te kunnen lozen naar de Zenne, mits het betalen van een vergoeding, doch dit veronderstelt dat voorafgaand de vuilvracht wordt vastgesteld.

De verzoekende partij stelt dat aan een exploitant een passende uitvoeringstermijn moet gegeven worden bij het opleggen van bestuurlijke maatregelen. De termijnen die de VMM aan de verzoekende partij heeft opgelegd zijn volgens haar onwerkbaar kort.

Op 5 oktober 2017 is de VMM opnieuw ter plaatse gegaan en heeft inbreuken vastgesteld die volgens de verzoekende partij onmogelijk konden bestaan. Er wordt niet aangetoond dat de verzoekende partij nog loost in de Zenne. Deze vaststellingen maken geen inbreuk uit op de bestuurlijke maatregel van 8 september 2017. Het gaat niet om bestuurlijke maatregelen, maar wel om voorwaarden waaraan moet voldaan worden vooraleer de bestuurlijke maatregel kan opgeheven worden. De toezichthouder heeft beide zaken door elkaar gehaald.

Met betrekking tot de eerste bestuurlijke maatregel van 8 september 2017 werd geen termijn opgelegd, zodat niet kan ingezien worden waarom op 5 oktober 2017 al volledig uitvoering zou moeten gegeven zijn aan de voorwaarden.

Een aantal van de voorwaarden werden uitgevoerd, maar door de korte tijdspanne waren een aantal maatregelen nog in voorbereiding. Aan de verzoekende partij werd geen redelijke termijn toegekend. Het vragen van een opheffing van de milieuvergunningen is volgens de verzoekende partij dus onredelijk.

De verzoekende partij wijst ook op de doelstelling van een bestuurlijke maatregel, namelijk het probleemverhelpend karakter ervan. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verzoekende partij zich niet onvolledig zou kunnen conformeren aan de opgelegde bestuurlijke maatregelen of milieuvoorwaarden. De opheffing is de zwaarste maatregel die enkel kan worden genomen indien vaststaat dat de exploitant geen maatregelen meer kan nemen om zich te conformeren aan de milieuvoorwaarden binnen een redelijke termijn.

Uit het advies van OVAM blijkt ook dat er geen noodzaak is om over te gaan tot de opheffing van de milieuvergunningen.

De verzoekende partij stelt dat zij op de hoorzitting op 6 juli 2018 heeft verklaard dat het bufferbekken vloeistofdicht is doch dat zij een bijkomende bedekking zal laten aanbrengen voor de zekerheid, waarvoor zij een offerte heeft laten, doch deze niet heeft uitgevoerd wegens de dreiging van de opheffing van de milieuvergunning. In de bestreden beslissing is niet aangetoond dat de milieuvoorwaarden niet kunnen nageleefd worden, er zijn immers al veel maatregelen genomen.

In de bestreden beslissing wordt verkeerdelijk gesteld dat er een bestaand probleem is met de afvoer van potentieel verontreinigd hemelwater. Al sinds de start van de activiteiten wordt er hemelwater geloosd in de Zenne. De verzoekende partij beschrijft de verschillende gebeurtenissen inzake het lozen van dit hemelwater (werkplan, bijzondere voorwaarde in milieuvergunning, ...) en besluit dat er in geen geval sprake is van een jarenlange lozingsproblematiek, minstens dat de milieu-inspectie en de vergunningverlenende overheid op de hoogte was van de lozing van het afvalwater in de Zenne via het bekken en de KWS-afscheider en hiertegen geen maatregelen heeft genomen, noch hiertegen heeft opgetreden. In dergelijke omstandigheden is het manifest onredelijk om de verzoekende partij geen redelijke termijn te geven om een oplossing te zoeken.

De bestreden beslissing kan volgens de verzoekende partij ook niet steunen op de andere zogenaamde inbreuken, zoals de verwerking van AEEA. In strijd met artikel 134, §2 van het Omgevingsvergunningbesluit werd aan de verzoekende partij geen afschrift van deze vaststelling bezorgd. De verzoekende partij wijst op haar milieuvergunning van 8 januari 2009. Er kan niet worden uitgesloten dat bij de mechanische overslag van deze materialen beschadigingen kunnen

optreden. De verzoekende partij wijst op de verschillende maatregelen die zij heeft genomen om de beschadiging van witgoed te vermijden.

Er valt ook niet in te zien hoe de overslag van AEEA de opheffing van alle milieuvergunningen kan verantwoorden. Ook hier wordt niet aangetoond dat de voorwaarden dienaangaande niet kunnen nageleefd worden zodat de vergunningen moeten worden opgeheven.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat de opheffing van alle milieuvergunningen tot het faillissement van de onderneming zal leiden. Het is onredelijk om eerst een verbod op te leggen van een praktijk die jarenlang was toegestaan door de milieu-inspectie om daarna het verwijt te maken dat hier niet onmiddellijk aan werd voldaan, zonder rekening te houden met de voorgelegde stukken. Er heeft geen schade aan het leefmilieu of de waterhuishouding plaatsgevonden en nergens blijkt dat de verzoekende partij niet in staat was om aanpassingen door te voeren teneinde zich te conformeren aan alle milieuvoorwaarden.

2.

De verwerende partij antwoordt dat er kort na de bestuurlijke maatregelen van 8 september 2017 een nazicht ter plaatse gebeurde en dat opnieuw tal van inbreuken werden geacteerd. Deze recente vaststellingen waren voor de VMM de spreekwoordelijke druppel, zodat het verzoek tot opheffing werd ingediend.

In de bestreden beslissing werd de historiek van het bedrijf onderzocht. Dat de verzoekende partij ook een aantal inspanningen heeft gedaan, is mee in overweging genomen. De verwerende partij kon echter niet anders dan vaststellen dat de verzoekende partij op de hoogte was van de diverse inbreuken en dat er toch telkens nieuwe vaststellingen gebeurden.

Vanuit de lange negatieve historiek van het bedrijf is de verwerende partij van oordeel dat een opheffing van de milieuvergunningen de enige dienstige maatregel was die aan de verzoekende partij kon worden opgelegd. Aan de verzoekende partij is telkens de mogelijkheid geboden om zich in regel te stellen, doch dit heeft er niet toe geleid dat zij een correcte uitbating heeft uitgewerkt, ondanks de verschillende bestuurlijke maatregelen en bestuurlijke geldboetes.

Het opheffen van de milieuvergunningen staat dan ook in verhouding tot de jarenlange negatieve houding van de verzoekende partij en de diverse vaststellingen.

Voorts stelt de verwerende partij dat het lozen van bedrijfsafvalwater niet is toegestaan, hetgeen herhaaldelijk kenbaar is gemaakt aan de verzoekende partij. Er werd nooit aangegeven in hoofde van de inspecties dat de lozingen aanvaardbaar waren, er werden zelfs processen-verbaal hierover opgesteld. Het lozen van huishoudelijk afvalwater kan niet gelijkgesteld worden met het lozen van bedrijfsafvalwater. De problematiek inzake het lozen was voldoende gekend, zowel bij de verzoekende partij als bij de verwerende partij, zodat de verzoekende partij niet kan stellen dat zij het niet wist en niet de indruk kan geven dat zij handelt als een *“onwetende goede huisvader”*.

Tot slot stelt de verwerende partij dat artikel 92 Omgevingsvergunningsdecreet niet bepaalt dat er milieuschade dient te zijn alvorens tot een opheffing van een milieuvergunning kan worden besloten. De loutere vaststelling dat algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet worden nageleefd, volstaat. Bovendien is door de lozing van ernstig vervuild water en de overschrijding van kankerverwekkende stoffen in het water wel degelijk sprake van milieuschade.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 92, eerste lid van het Omgevingsvergunningsdecreet stelt:

“ ...

De bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, kan de omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit volledig of gedeeltelijk schorsen of geheel of gedeeltelijk opheffen als de algemene, de sectorale of de bijzondere milieuvoorwaarden niet worden nageleefd.

...”

In de parlementaire voorbereidingen staat hierover het volgende (*Parl. St. VI. Parl, 2013-2014, nr. 2334/1, 59*):

“ ...

Het principe van de schorsing en opheffing van de vergunning wordt overgenomen uit het Milieuvergunningsdecreet. Er wordt expliciet voorzien in een hoorrecht voor de vergunninghouder of exploitant.

De bevoegde overheid kan de omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit geheel of gedeeltelijk schorsen of opheffen als de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden niet worden nageleefd.

Een schorsing van de exploitatie is aan de orde als vaststaat dat de exploitant, op relatief korte termijn, mits de nodige aanpassings- of saneringswerken in staat is de milieuvoorwaarden na te leven.

Een opheffing van de vergunning is aan de orde als vaststaat dat de exploitant niet meer in staat is de milieuvoorwaarden na te leven.

...”

2.

De verzoekende partij stelt in essentie dat er niet voldoende wordt gemotiveerd waarom voor een opheffing wordt geopteerd.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat het bedrijf sinds de start van haar exploitatie in 1999 herhaaldelijk is aangemaand, onder bestuurlijke maatregelen geplaatst en geverbaliseerd is.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat er *“sinds 28 oktober 1999, zijnde de start van de exploitatie, een 25-tal vaststellingen zijn gedaan door een toezichthouder waarbij inbreuken, onregelmatigheden of tekortkomingen werden vastgesteld, zeven aanmaningen en twaalf processen-verbaal zijn opgesteld en tweemaal een bestuurlijke maatregel werd opgelegd”*.

De bestreden beslissing verwijst naar de talloze processen-verbaal, die ook werden gebundeld in het administratief dossier. De belangrijkste vaststellingen zijn de volgende:

In het proces-verbaal van 5 december 2003 wordt onder meer vastgesteld dat voertuigwrakken zonder vergunning worden opgeslagen, dat schroot niet op een vloeistofdichte ondergrond wordt opgeslagen en dat de betonnen vloer waar ook opslag van schroot plaatsvindt aangetast is zodat deze niet vloeistofdicht is. Ook wordt gesteld dat het slib in de koolwaterstofafscheider niet éénmaal per jaar wordt afgevoerd door een erkend ophaler.

Ondertussen worden ook processen-verbaal opgesteld omdat zich afgedankte elektrische en elektronische apparaten (AEEA) bevinden tussen het schroot, hetgeen niet conform de vergunning is.

In het proces-verbaal van 2 maart 2012 is vastgesteld dat het bedrijf water loost met een hoge concentratie van stoffen zoals koper en lood, waarvoor zij geen milieuvergunning heeft. Hierna worden ook bestuurlijke maatregelen opgelegd met een besluit van 25 september 2012, zoals *“verhoogde aandacht voor de waterhuishouding op het terrein zodat al het potentieel verontreinigd hemelwater steeds de kws-afscheider passeert”*.

In het proces-verbaal van 17 januari 2017 wordt vastgesteld dat AEEA zonder vergunning mechanisch wordt behandeld.

In het proces-verbaal van 5 oktober 2017 van de toezichthouder van de VMM wordt vastgesteld dat uit de buis die uit het bufferbekken komt en in de Zenne loopt, een olie-achtige vloeistof loopt. De oprand dat de betonnen vloer scheidt van het bufferbekken is deels weggebroken. Ook zijn er geen bewijzen dat de betonnen vloer vloeistofdicht is of dat alle afwatering van de betonverharding naar de KWS-afscheider leidt. De KWS-scheider is niet gereinigd. Er wordt een overschrijding van de emissievoorwaarden van verschillende gevaarlijke stoffen vastgesteld na monsternamen uit het bufferbekken (zware olie-verontreiniging). Naar aanleiding van dit proces-verbaal wordt het verzoek tot opheffing ingediend.

In het proces-verbaal van 13 oktober 2017 stellen de toezichthouders van de afdeling Handhaving vast dat op 26 september 2017 het bufferbekken recentelijk geledigd is met sporen van vervuilde vloeistoffen op de rand, met volledig verstopte aqua-drains op het terrein, waarbij besloten wordt dat *“dit samen toont aan dat het vervuild hemelwater zonder de KWS-afscheider te passeren in het bekken terecht komt. Het bekken is rechtstreeks verbonden met de Zenne. Het ontbreken van enige vorm van voorzorg heeft ertoe geleid dat de Zenne vervuild werd met een olielaag”*. Ook wordt vastgesteld dat er nog AEEA niet correct is opgeslagen.

Na het verzoek tot opheffing op 5 oktober 2017 van de milieuvergunningen door de VMM worden nog bijkomende vaststellingen gedaan. In het proces-verbaal van 8 december 2017 wordt vastgesteld dat niet meer werd geloosd in de Zenne. Er worden bewijzen bijgebracht dat het bufferbekken werd gereinigd. Echter wordt geen bewijs bijgebracht van de reiniging van de KWS-scheider of van de afvoergoten. Het vervoer van het afvalwater is niet gedekt door identificatieformulieren voor gevaarlijke afvalstoffen. In de processen-verbaal van 18 januari 2018 en 24 januari 2018 wordt opnieuw vastgesteld dat er geen volledig identificatieformulier voor gevaarlijke afvalstoffen is of niet wordt voorgelegd.

3.

De gehele historiek wordt in de bestreden beslissing uitvoerig weergegeven en besproken. Er wordt ook verwezen naar de zes inspecties waarbij geen tekortkomingen werden vastgesteld en welke maatregelen de verzoekende partij wel heeft genomen, zoals het herstel van de rand van het bufferbekken en de reiniging van de aquadrains en de KWS-afscheider. De door de verzoekende partij naar eigen zeggen intussen geleverde inspanningen worden aldus wel degelijk in de besluitvorming mee betrokken.

De verzoekende partij beperkt zich op het eerste gezicht in haar kritiek tot het uitlichten van enkele vaststellingen en feiten en levert slechts kritiek op enkele overwegingen van de bestreden beslissing. De verzoekende partij verliest evenwel het geheel van overwegingen die tot de bestreden beslissing hebben geleid uit het oog en verliest zich in het tegenspreken van slechts enkele vaststellingen die tot de opheffing hebben geleid. In de bestreden beslissing wordt gesteld

dat reeds vanaf de start van de exploitatie talloze inbreuken zijn vastgesteld. Uit de bestreden beslissing blijkt niet alleen dat *“de exploitant nalaat om op structurele wijze acties te ondernemen ondanks de talrijke processen-verbaal, aanmaningen, bestuurlijke maatregelen en opgelegde bodemsaneringen”* maar ook dat *“tijdens de procedure tegen de opheffing van de milieuvergunningen bijkomende inbreuken werden vastgesteld”*. De verwerende partij besluit dat *“dergelijke situatie niet langer kan worden aanvaard”*, waarop de milieuvergunningen worden opgeheven. Tegen dit besluit in de bestreden beslissing levert de verzoekende partij geen directe kritiek.

De verzoekende partij beperkt zich tot de loutere stelling dat niet is aangetoond dat de verzoekende partij zich niet volledig zou kunnen conformeren aan de opgelegde bestuurlijke maatregelen of milieuvoorwaarden. Uit het geheel van de historiek en de gedane vaststellingen blijkt evenwel dat zich doorheen de exploitatiegeschiedenis structurele problemen en tekortkomingen zijn vastgesteld waaraan de verzoekende partij geen oplossing heeft willen of kunnen bieden.

3.

Bovendien is de kritiek van de verzoekende partij op de door haar uitgelichte beoordelingsgronden op het eerste gezicht niet ernstig.

De verzoekende partij legt de nadruk op de recente gebeurtenissen die aanleiding gaven tot het voorstel tot opheffing ingediend door de VMM op 5 oktober 2017 (verontreiniging Zenne). De verzoekende partij stelt dat er te weinig tijd was om zich in orde te stellen tussen de vaststellingen op 4 september 2017 en het verzoek tot opheffing.

De stelling van de verzoekende partij dat zij geen redelijk termijn heeft verkregen om zich te conformeren, kan niet gevolgd worden gelet op de uitgebreide historiek van het bedrijf. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat niet enkel de feiten inzake de olie-verontreiniging tot de opheffing van de milieuvergunningen heeft geleid, maar dat deze beslissing tot opheffing wordt genomen gelet op de gehele historiek van het bedrijf en de vaststellingen die gebeurden tijdens de opheffingsprocedure. De vaststellingen op 4 september 2017 en de bestuurlijke maatregelen opgelegd op 8 september 2017 zijn de aanleiding geweest tot het verzoek tot opheffing, doch de termijn tussen een vaststelling en het indienen van een dergelijk verzoek is niet relevant om te beoordelen of de exploitant niet meer in staat is de milieuvoorwaarden na te leven. Om dit laatste vast te stellen heeft de verwerende partij integendeel gekeken naar de gehele historiek van het bedrijf en de gedraging van de exploitant.

Dat OVAM een andersluidend advies verleende, is niet voldoende om aan te tonen dat in de bestreden beslissing niet is aangetoond dat de verzoekende partij zich niet volledig zou kunnen conformeren aan de opgelegde bestuurlijke maatregelen of milieuvoorwaarden. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten of alle in de voorafgaande procedure verstrekte adviezen of argumenten punt na punt moet beantwoorden of weerleggen. Bovendien heeft OVAM geen advies afgeleverd inzake “afvalwater” maar enkel met betrekking tot het afvalaspect.

5.

De verzoekende partij kan de ernst van de hierboven opgesomde vaststellingen niet ontkennen, noch ontkennen dat de verwerende partij ook de door de verzoekende partij geleverde inspanningen in de beoordeling heeft betrokken. De verzoekende partij betoogt weliswaar uitgebreid dat zij na de vaststellingen in september 2017 geen lozingen meer heeft uitgevoerd maar het water heeft laten afvoeren. Dit wordt echter wel degelijk mee betrokken in de beoordeling van

de bestreden beslissing, waar wordt gesteld *“dat op 5 september 2017 de lozing is stopgezet”* en dat *“het verontreinigd hemelwater tijdig wordt afgevoerd”*.

Echter wordt tegelijk vastgesteld dat de afvoer van het verontreinigd hemelwater *“deels is gebeurd door een niet-erkende inzamelaar”* van afvalstoffen, dat *“niet voor alle vrachten correcte documenten kunnen worden voorgelegd”*, dat de vrachten deels zijn afgevoerd naar een verwerker *“die alleen septisch materiaal mag aanvaarden”* en dat de Eural-codes niet in overeenstemming zijn *“met de werkelijk afgevoerde afvalstof”*. Hieruit besluit de verwerende partij dat niet aan de bestuurlijke maatregel is voldaan. De verzoekende partij beweert verkeerdelijk dat de bestuurlijke maatregelen *“integraal werd nageleefd”*.

Immers legt de bestuurlijke maatregel van de VMM van 8 september 2017 niet enkel op dat *“de aan de gang zijnde lozing dient onmiddellijk te worden beëindigd”* maar ook dat *“alle producten, incl. mogelijk verontreinigd regenwater, die zich in het bekken verzamelen, dienen door een daartoe erkende firma te worden opgehaald voordat het bekken vol is”*. Volgens de verwerende partij is aan deze laatste voorwaarde niet voldaan. Het is immers niet voldoende dat de lozing is stopgezet, het water diende ook nog door een erkende firma te worden opgehaald. Net bij deze ophaling zijn er onregelmatigheden gebeurd. De verzoekende partij toont niet aan dat het kennelijk onredelijk is om ook de processen-verbaal in verband met de ophaling door een niet-erkende inzamelaar of het ontbreken van de nodige documenten inzake afvalstoffen mee in de beoordeling te betrekken van de opheffing van de milieuvergunningen en zich niet louter te baseren op het feit dat de lozing is stopgezet. Het is immers niet de bedoeling om bij het voldoen aan een bestuurlijke maatregel, namelijk het laten ophalen van het water uit het bekken, nieuwe onregelmatigheden te begaan bij deze ophaling.

Dat er onderhandelingen lopende zijn om een lozingsvergunning te verkrijgen, is niet relevant. Bovendien geeft de verzoekende partij zelf toe dat de vuilvracht nog moet worden vastgesteld, vooraleer een lozingsvergunning kan worden overwogen. Op basis van deze onzekere gegevens kan de verzoekende partij niet aantonen dat de beslissing om de milieuvergunningen op te heffen kennelijk onredelijk is.

6.

De verzoekende partij haalt nog aan dat de VMM op 5 oktober 2017 opnieuw controles heeft uitgevoerd doch dat het niet correct is dat de bestuurlijke maatregel niet werd nageleefd. Over dit proces-verbaal wordt niets gezegd in de bestreden beslissing, integendeel wordt gesteld dat op 5 september 2017 de lozing is stopgezet.

Verder stelt de verzoekende partij dat aan de opgelegde voorwaarden van de bestuurlijke maatregelen opgelegd door de VMM, zoals het herstellen van de oprand, niet werd voldaan, maar dit geen inbreuk vormt op de bestuurlijke maatregel van 8 september 2017. Dit is echter niet relevant omdat er geen sprake van is in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing spreekt immers van de reiniging van de KWS afscheider en de aquadrains en de afvoer van een deel van het water van het bufferbekken. In de bestreden beslissing wordt wel verwezen naar *“de processen-verbaal”* opgesteld in het jaar 2017 door de VMM doch het al dan niet naleven van de door de VMM opgelegde voorwaarde in de opgelegde bestuurlijke maatregelen wordt niet expliciet aangehaald in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing ligt de nadruk op het feit dat er bij de ophaling opnieuw onregelmatigheden zijn gebeurd. De verzoekende partij toont niet aan dat de beweerde niet-nageleefde voorwaarden van de bestuurlijke maatregelen van de VMM tot de opheffing van de milieuvergunningen heeft geleid of hierin een determinerende rol zou gespeeld hebben.

7.

De verzoekende partij vergeet bovendien dat ook de afdeling Handhaving bestuurlijke maatregelen heeft opgelegd op 13 november 2017, die in beroep zijn hervormd door de Vlaamse minister op 8 maart 2018. Het zijn deze bestuurlijke maatregelen die uitgebreid aan bod komen in de bestreden beslissing. Ook hier is er onder meer sprake van de KWS-afscheider te reinigen en het bekken en de aquadrains te reinigen en de beschadigde oprand van het bekken te herstellen. Hierover formuleert de verzoekende partij geen kritiek.

Bovendien, zoals hierboven reeds gesteld, houdt de verwerende partij wel rekening met de ondertussen gebeurde reiniging van de KWS-afscheider en de aquadrain en het herstel van de rand van het bufferbekken. Echter blijkt dat deze herstelmaatregelen niet voldoende zijn om tot de weigering van het verzoek tot opheffing te besluiten.

8.

De verzoekende partij stelt nog dat geen rekening is gehouden met haar verklaringen dat het bekken vloeistofdicht is. De verzoekende partij legt een offerte voor maar stelt tegelijkertijd dat *“van verzoekende partij niet kan worden verwacht investeringen te doen in het bedrijf wanneer de milieuvergunningen worden opgeheven en het faillissement zou dienen te worden aangevraagd”*.

Op de zitting van 4 september 2018 wordt bovendien door de raadsman gesteld dat de verzoekende partij gestopt is met investeringen gelet op de nakende opheffing van de milieuvergunningen. Dit is echter de verkeerde houding die een exploitant geconfronteerd met een verzoek tot opheffing, dient aan te nemen. Uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij telkens pas in actie schiet om bepaalde aspecten van haar bedrijfsvoering aan te passen nadat vaststellingen zijn gebeurd. Door louter te stellen dat een offerte werd aangevraagd maar er geen bijkomende investeringen worden gedaan, kan de onredelijkheid van de bestreden beslissing niet worden aangetoond.

Bovendien heeft de bestreden beslissing rekening gehouden met *“de werken om het bufferbekken vloeistofdicht te maken in uitvoering zijn”* en *“dat onderzocht wordt hoe dit het best kan gebeuren”*. Ook op dit punt vergeet de verzoekende partij dat tot opheffing werd beslist gelet op de historiek van processen-verbaal en de zelfs tijdens de procedure tot opheffing vastgestelde inbreuken.

9.

De verzoekende partij stelt nog dat de overheidsdiensten op de hoogte waren dat er bedrijfsafvalwater werd geloosd in de Zenne. Uit de milieuvergunning van 2004 blijkt volgens de verzoekende partij dat de vergunningverlenende overheid op de hoogte was dat het afvalwater via de KWS-afscheider werd geloosd in de Zenne en dat werd geoordeeld dat de werking van het bekken en de KWS-afscheider voldoende waren om de lozing van verontreinigd afvalwater te voorkomen.

Met de milieuvergunning van 29 april 1999 wordt onder meer het lozen van huishoudelijk afvalwater via een septische put vergund. Dit wordt herhaald in de milieuvergunning van 10 juni 2004.

In de milieuvergunning van 2004 wordt overwogen:

“Uit bijkomende informatie blijkt dat de exploitant de oorspronkelijk gevraagde lozing van bedrijfsafvalwater in de Zenne, wenst te schrappen uit de milieuvergunningsaanvraag. Het bedrijfsafvalwater is in feite mogelijk verontreinigd hemelwater dat afvloeit van de vloeistofdichte vloer en via een olieafscheider terechtkomt in een bezinkput met een waterinhoudsvermogen van 144 m². Gezien het volume van deze bezinkput zal er geen afvalwater geloosd worden in de Zenne. De olieafscheider en de bezinkput worden wel regelmatig geledigd door een gespecialiseerde firma.”

Als bijzondere vergunningsvoorwaarde wordt in de milieuvergunning van 2004 opgelegd:

“... ”

Artikel 3:

Om de goede werking van de olie- en benzineafscheider met slibvangput te verzekeren, wordt deze regelmatig en minstens 1 maal per jaar geledigd en gereinigd. De daarbij vrijgekomen afvalstoffen worden opgehaald conform de bepalingen van het VLAREA.

“... ”

Uit de milieuvergunning van 10 juni 2004 blijkt dat de verzoekende partij geen vergunning heeft om bedrijfsafvalwater te lozen. Volgens de verzoekende partij wordt enkel hemelwater in de Zenne geloosd dat uit het bekken komt. Dit water moet, voordat het in het bufferbekken stroomt, eerst de KWS-afscheider passeren. Het is echter niet het feit dat er op deze manier hemelwater in de Zenne wordt geloosd dat in de besluitvorming tot opheffing wordt meegerekend, maar wel het feit dat door slecht onderhoud van de KWS-afscheider en het bufferbekken verontreinigde stoffen zijn geloosd in de Zenne. Het is dus niet voldoende om te verwijzen naar het feit dat de overheid “*op de hoogte was*” van de manier van werken met het bufferbekken en het lozen in de Zenne.

De verzoekende partij verwijst verder naar gebeurtenissen over de jaren heen en stelt dat er geen sprake is van een jarenlange lozingsproblematiek. De verzoekende partij benadrukt echter de verkeerde dingen. De verwerende partij wijst op de lozing van verontreinigd hemelwater in de bestreden beslissing. Niet het lozen op zich via het bekken is een probleem dat zich gedurende de jaren heeft gesteld, maar het feit dat er verontreinigd water werd geloosd en dat er sinds 2003 problemen zijn met de reiniging van de KWS-afscheider.

10.

Tot slot betwist de verzoekende partij de motivering inzake de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA).

Artikel 134. Omgevingsvergunningsbesluit stelt:

“§ 2. Op dezelfde dag als de verzending van de kennisgeving, vermeld in paragraaf 1, vraagt het bevoegde bestuur het advies van het adviserend schepencollege en de toezichthouder die conform titel XVI van het DABM bevoegd is, over het voornemen om de omgevingsvergunning volledig of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen wat betreft de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit.

In afwijking van het eerste lid wordt het adviserend schepencollege niet om advies gevraagd als het betrokken college van burgemeester en schepenen conform artikel 15 van het decreet van 25 april 2014 de bevoegde overheid is.

Het adviserend schepencollege en de toezichthouder, vermeld in het eerste lid, verlenen hun advies over het voornemen om de omgevingsvergunning volledig of gedeeltelijk te schorsen of op te heffen binnen een vervaltermijn van zestig dagen, samen met een eensluidend verklaard afschrift van de processen-verbaal van vaststelling van de overtredingen die door hen of in hun opdracht zijn opgesteld.

Artikel 29 van het decreet van 25 april 2014 is van overeenkomstige toepassing.”

De verzoekende partij stelt dat zij geen voor eensluidend verklaard afschrift van de zogezegde vaststelling inzake AEEA en inzake het proces-verbaal van 28 februari 2012 inzake het

overschrijden van de lozingsnormen. Er valt echter niet in te zien hoe dit in strijd kan zijn met artikel 134, §2 Omgevingsvergunningsbesluit, dat een regeling bevat in verband met advisering.

Ook hier dient te worden vastgesteld dat het niet enkel de vaststellingen inzake de AEEA zijn die tot de opheffing van de milieuvergunningen heeft doen besluiten, maar de gehele historiek van het bedrijf met de talloze vaststellingen.

Bovendien minimaliseert de verzoekende partij de vaststellingen, door te stellen dat *“nooit kan worden uitgesloten dat bij de mechanische overslag van deze materialen beschadigingen kunnen optreden”*. De verzoekende partij bewijst haar bewering dat deze verwerking van AEEA enige milieuschade zou kunnen teweegbrengen niet. In de bestreden beslissing wordt voldoende gemotiveerd dat, ondanks het *“actieplan”* van de verzoekende partij in het kader van de bestuurlijke maatregelen, er nog steeds overtredingen zijn vastgesteld.

Het feit dat de verzoekende partij de verwerking van witgoed minimaliseert door te stellen dat dit nooit *“enige milieuschade”* kan teweeg brengen, wordt tegengesproken door onder meer de derde bestuurlijke maatregel opgelegd door de Vlaamse regering op 8 maart 2018, waar wordt gesteld:

“... ”

3° Onmiddellijk de voorschriften uit subafdeling 5.2.2.5 van titel II van het VLAREM met betrekking tot de opslag, de overslag en de sortering van AEEA strikt na te leven, wat inhoudt dat om het even welke mechanische behandeling van deze toestellen verboden is. Het niet naleven van deze maatregel heeft, gelet op de ernst ervan (emissies van ozonafbrekende stoffen, PCB- en zware metalen contaminatie hemelwater en onmogelijkheid om waardevolle grondstoffen te recupereren), tot gevolg dat een bestuurlijke dwangsom wordt geheven van € 1000,00 per begonnen maand dat de lediging en de reiniging laattijdig gebeurde, met een maximum van € 5.000,00.

...”

11.

De bestreden beslissing concludeert als volgt:

“Overwegende dat uit bovenstaande blijkt dat er vanaf de start van de exploitatie in 1999 zeer veel inbreuken zijn vastgesteld; dat de exploitant nalaat om op structurele wijze acties te ondernemen ondanks de talrijke processen-verbaal, aanmaningen, bestuurlijke maatregelen en opgelegde bodemsaneringen; dat de exploitant weldegelijk op de hoogte was van de lozingsproblematiek; dat hemelwater, verontreinigd met onder andere koolwaterstoffen, prioritaire gevaarlijke stoffen en diverse metalen, alsnog werden geloosd; dat ook tijdens de procedure tegen de opheffing van de milieuvergunningen bijkomende inbreuken werden vastgesteld; dat dergelijke situatie niet langer kan worden aanvaard; Overwegende dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door het aangevraagde project, mits naleving van de vergunningsvoorwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;”

Uit het voorgaande blijkt uit het eerste gezicht dat uit de bestreden beslissing voldoende duidelijk blijkt dat de verzoekende partij niet meer in staat was om de milieuvorwaarden na te leven en de milieuvergunningen daarom werden opgeheven. Sinds de exploitatiestart in 1999 werden herhaaldelijk aanmaningen gedaan en maatregelen opgelegd, die de verzoekende partij er evenwel niet hebben toe aangezet de wil te betonen structurele maatregelen uit te werken teneinde zich definitief in regel te stellen. De Raad tilt bovendien zwaar aan het gegeven dat de verzoekende partij verklaard heeft een aantal aanpassingen of investeringen niet te willen uitvoeren gelet op de nakende dreiging tot opheffing van haar milieuvergunningen. De stelling zoals ontwikkeld in het

middel dat onmiddellijk naar de zwaarste sanctie is gegrepen en niet is aangetoond dat de verzoekende partij structureel niet in staat is zich te conformeren aan haar milieu(vergunnings)verplichtingen, wordt tegengesproken door de historiek van het dossier en de gedane vaststellingen doorheen de exploitatieduur, en door de houding aangenomen door de verzoekende partij die zich blijkbaar enkel tijdelijk conformeert onder druk, doch nalaat zich structureel in regel te (willen) stellen. De verzoekende partij toont in elk geval niet aan dat de beoordeling in de bestreden beslissing op het eerste gezicht steunt op een onjuiste feitenvinding en op kennelijk onredelijke wijze motiveert dat de opheffing van de verleende milieuvergunningen zich opdringt.

Het middel is op het eerste gezicht niet ernstig.

B. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de ernst van het middel niet aantoont, is een onderzoek naar de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aan de orde, evenmin als de vraag van de verwerende partij om de op de zitting neergelegde stukken door de verzoekende partij uit de debatten te weren.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 september 2018 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH